

udøverens bekvemmelighed eller økonomi. Den reelle grund er, at de sygdomstilfælde, man finder hos naturligt syge dyr, er af meget forskellig karakter. De naturligt syge dyr vil have forskellige aldre, og de kan have været udsat for mange forskellige miljøpåvirkninger, der kan påvirke forsøget.

Det er derfor ikke muligt at standardisere de forsøg, der udføres på naturligt syge dyr, tilstrækkeligt til, at resultaterne kan anvendes videnskabeligt. Det betyder, at forskningsresultaterne nødvendigvis også må bygge på et antal standardiserede forsøg, der er foretaget på dyr, som er blevet påført sygdommene.

Et andet aspekt, som også spiller en rolle i forhold til anvendelsen af naturligt syge dyr, er hensynet til dyrenes ejer. Dette hensyn gør sig især gældende i tilfælde, hvor der anvendes en kontrolgruppe, der ikke modtager behandling, eller hvor det er nødvendigt at aflive og obducere dyrene, når forsøget er afsluttet. I sådanne situationer kan man jo ikke fortænke ejeren af et sygt kæledyr i at takke nej til at lade dyret indgå i et forsøg.

Disse forhold gør, at det næppe vil være muligt at anvende naturligt syge dyr til forsøg i højere grad, end det allerede sker i dag. En præcisering i dyreforsøgsloven af, at der som udgangspunkt skal anvendes naturligt syge dyr, vil derfor efter min opfattelse ikke tjene noget formål.

Jeg nævnte indledningsvis, at jeg faktisk mener, at vi allerede i dag har en lovgivning og en administration heraf, som sikrer, at der ikke anvendes flere dyr end højst nødvendigt til forsøg. Og i den forbindelse taler de sidste års tal fra Dyreforsøgstilsynet også deres klare sprog. Som bekendt udarbejder Dyreforsøgstilsynet hvert år statistikker over antallet af dyreforsøg og over antallet af dyr, der anvendes til forsøg. Og hvis man tager Dyreforsøgstilsynets årsberetning fra de seneste år, kan man konstatere, at der siden 2005 er sket et fald i antallet af dyr, som anvendes til forsøg.

Kl. 13:27

Når vi nu er ved statistikkerne, kan jeg heller ikke lade være med at kommentere forslagsstillerens antagelse om, at et begrænset antal afslag på tilladelser skyldes, at Rådet for Dyreforsøg skulle have en lempelig administration af dyreforsøgslovgivningen.

Det er korrekt, at der siden 1992 er meddelt ganske få afslag på tilladelser til dyreforsøg. Ef-

ter min opfattelse skyldes dette ikke en slap administration af dyreforsøgslovgivningen. Tværtimod skyldes det, at vi i Danmark har relativt få og som oftest ganske erfarne dyreforsøgsudøvere, der kender kravene i dyreforsøgsloven og gør deres bedste for at leve op til disse krav. I den forbindelse skal jeg bemærke, at det er en betingelse for at få tilladelse til at udføre dyreforsøg, at ansøgeren ud over at have bestået en relevant kandidatuddannelse også skal have gennemgået kurser i bl.a. dyreforsøgslovgivningen.

Hvad angår de mindre erfarne forsøgsudøvere, har Dyreforsøgstilsynet en betydelig opdragende funktion. Dyreforsøgstilsynet vil således ofte i forbindelse med behandlingen af en ansøgning indgå i en dialog med ansøgeren og foreslå en tilpasning af forsøget, som i mange tilfælde begrænser den belastning, forsøget ellers ville indebære for forsøgsdyret.

Til sidst vil jeg også nævne, at Europa-Kommissionen, som det formentlig er forslagsstillerne bekendt, for ganske nylig har fremsat det længe ventede udkast til ændring af direktivet fra 1986 om beskyttelse af forsøgsdyr. Kommissionens forslag til ændringer er så omfattende, at der er lagt op til, at det gældende direktiv på området skal erstattes af et helt nyt direktiv.

Vi skal altså på EU-niveau til at have en grundlæggende drøftelse af kravene til beskyttelse af forsøgsdyr. Vi ved jo i sagens natur ikke, hvad de her drøftelser ender med, men vi ser fra dansk side frem til denne samlede gennemgang af dyreforsøgsområdet, som måske vil kunne føre til nye ændringer af den danske dyreforsøgslovgivning.

Som jeg indledte med at understrege, er regeringen fast overbevist om, at det er nødvendigt, at vi har en stram lovgivning på området, at vi sikrer, at vi i Danmark anvender så få forsøgsdyr som muligt, og at de dyr, der bliver brugt til dyreforsøg, ikke skal udsættes for unødvendige lidelser. Det skal vi gøre alt, hvad vi kan, for at undgå.

Regeringen mener imidlertid, at den gældende lovgivning og praksis på området allerede udgør en tilstrækkelig sikkerhed for dette, samtidig med at man kan foretage nogle dyreforsøg, som vil kurere fremtidige sygdomme og give bedre forhold for både dyr og mennesker i fremtiden.

Regeringen kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget.